

dommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter ligningslovens regler. Det fremgår endvidere, at ejendomsværdiskatten kun finder anvendelse for det antal lejligheder, som den 27. april 1994 var beboet af en ejer. Hvis en lejlighed fraflyttes af en ejer i mere end to år, indgår denne lejlighed ikke længere i antallet af lejligheder, for hvilke ejendomsværdiskatten finder anvendelse.

- 8) Lejligheder i ejendomme til helårsbeboelse, som indeholder flere end to beboelseslejligheder, og som ejes og bebos af deltagerne i et boligsameje, et boliginteressentskab, et boligkommanditselskab eller et andet fællesskab, der ikke er selvstændigt skattesubjekt, og hvor der til deltagelsen er knyttet en brugsret til en beboelseslejlighed i ejendommen. Det er en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter ligningslovens regler.
- 9) Ejendomme af den i nr. 1-5 nævnte art, der er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland. Ejendomme beliggende i udlandet af den i § 4, stk. 1, nr. 6-8, nævnte art er ikke omfattet af ejendomsværdiskatteloven, hvilket svarer til den gældende retstilstand.

§ 4, stk. 2, indeholder regler om fastsættelse af *bergningsgrundlaget*. Bortset fra de udenlandske ejendomme, hvor der ikke foreligger nogen dansk ejendomsvurdering, fastsættes beregningsgrundlaget i henhold til den offentlige ejendomsvurdering. Det, der skal betales ejendomsværdiskat af, er den del af ejendomsvurderingen, som vedrører ejerens bolig, hvilket svarer til retstilstanden efter ligningslovens lejeværdiregler. Efter gældende praksis svares af ubebyggede grunde i visse tilfælde en lejeværdi svarende til den nytteværdi som grunden har for en nærtliggende fast ejendom (med bolig). Denne praksis foreslås ikke videreført, hvorfor der ikke skal betales ejendomsværdiskat af værdien af en ubebygget grund.

For ejendomme, som kun indeholder en selvstændig lejlighed, udgør beregningsgrundlaget hele ejendomsvurderingen.

For to-familieshuse, for hvilke ejendomsværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 6, fordeles på ejendommens to selvstændige lejligheder, udgør beregningsgrundlaget kun den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens lejlighed, jf. § 4, stk. 2. 2. pkt.

For stuehuse til landbrugsejendomme m.v. med tilhørende grund og have, for hvilke ejendomsværdien og grundværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 4, fordeles på ejendommens stuehus m.v. og på den øv-

rige ejendom, udgør beregningsgrundlaget den del af ejendomsvurderingen som vedrører stuehuset m.v., jf. § 4, stk. 2. 3. pkt.

For ejendomme, som indeholder en eller to selvstændige lejligheder, og som i væsentligt omfang benyttes erhvervmæssigt, således at ejendomsværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 5, fordeles på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige del af ejendommen, udgør beregningsgrundlaget boligdelen af vurderingen, jf. § 4, stk. 2. 4. pkt.

For skovbrugsejendomme, for hvilke ejendomsværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 7, fordeles på den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige ejendom, udgør beregningsgrundlaget kun boligdelen.

For mindre udlejningsejendomme med 3-6 beboelseslejligheder, hvor en eller flere lejligheder er beboet af ejere, udgør beregningsgrundlaget den ejendomsvurdering, der er ansat på de lejligheder som ejeren/ejerne bebor, jf. § 4, stk. 2. 5. pkt. Tilsvarende gælder for deltagere i boligfællesskaber, hvor beregningsgrundlaget udgør de lejligheder, som deltagerne bebor. Ved overgangen til standardiseret lejeværdi/ejendomsværdiskat foretages en særlig vurdering efter vurderingslovens § 33 A. Der fastsættes her en særskilt ejendomsværdi for den eller de lejligheder, som ejeren/deltageren bebor, og for restejendommen. I de følgende indkomstår foretages der ved den almindelige vurdering også en »opsplitning« på den af ejeren/deltageren beboede lejlighed og restejendommen. Det er således den ejendomsvurdering, der vedrører den af ejeren/deltageren beboede lejlighed, der anvendes som beregningsgrundlag for ejendomsværdiskatten.

Det er den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. januar i det pågældende indkomstår, der danner grundlag for ejendomsværdiskatten, jf. § 4, stk. 2. 1. pkt. For indkomståret 2000 anvendes således ejendomsvurderingen for pr. 1. januar 2000. Dette svarer til, hvad der gælder for lejeværdien.

Som indkomstår anvendes samme indkomstår som ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, således som dette er fastlagt i kildeskatteloven, jf. § 15. Efter kildeskattelovens § 22, stk. 2, er indkomståret som udgangspunkt det kalenderår, der ligger forud for den endelige ligning. Skatteministeren kan dog tillade, at den skattepligtige anvender et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår).

Reglerne for fastsættelse af beregningsgrundlaget for de udenlandske ejendomme findes i § 4, stk. 3. I mangel af en offentlig dansk vurdering for udenland-